

Del 4 - Olyckan

I staden, längs med bryggorna, hade många människor samlats för att se skeppet segla iväg. Aldrig förr hade folket i Stockholm skådat ett så stort och vackert skepp. Från Vasas öppna kanonluckor smällde man av flera dundrande kanonskott.

Ombord på skeppet fanns förutom besättningen också kvinnor och barn. De var släktingar och gäster till de som skulle arbeta på Vasa. Och tanken var att dessa bara skulle följa med en liten bit på skeppets jungfrufärd. Men inte hela vägen ned till Polen.

När skeppet seglat en liten bit tog vinden plötsligt tag i seglen. Vasa lutade lite åt sidan men lyckades räta upp sig. Plötsligt kom ännu en vindpust. Och den här gången gick det inte lika bra. Vasa började i stället luta mer och mer. Och vatten strömmade in genom de öppna kanonluckorna som nu hamnat under vattenytan. Katastrofen var helt enkelt oundviklig.

Vattnet välldes snabbt in i skeppet, som började sjunka, mitt framför ögonen på alla människor som samlats. Människorna ombord försökte rädda sig så fort det bara gick. Inifrån skeppet kravlade man sig ut genom dörrar och luckor. Folket på övre däck klamrade sig fast i de höga masterna. De små båtarna som fanns i närheten försökte rädda så många som möjligt. Nästan alla som fanns ombord hade tur och klarade sig. Men det fanns också de som drunknade och följde med Vasa ned i djupet.